

גנזי המלך

ארבע כנסות

קובץ שבועי בעניני יהדות מהוצאת

248

להזמנת עלונים ולפרסום טל: 03-6777779 מופץ בכל הארץ ב-40,000 עותקים

דרך ההצלה שלנו

מתוך הרצאתו של הרב אמנון יצחק שליט"א
ב'נסאו קוליסאום'

קו). ואם 'אין עושין תשובה, אין נגאלין? אלא הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך, שגזרותיו קשות כהמון' (צז). מה אמר המן הרשע בזמנו? "להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחר" ('אסתר' ג). ומה אומר המן של היום - אחמאדי? להשמיד

את עם ישראל כולו והוא מכין פצצת אטום, בשביל לשגר אותה ברגע שתהיה לו האפשרות. הוא מתעלם מן העולם ומתריס כנגדו. הוא לא פוחד מסנקציות, הוא מטורף אמיתי והוא מתכוון ברצינות לכל מה שהוא זומם לעשות.

תשמעו מה כתוב ב'ילקוט שמעוני':

'אמר רבי יצחק: "שנה שמלך המשיח נקלע בו, כל מלכי אומות העולם מתגרים זה בזה"' ('ישעיהו' תצט). אה, מוכר לכם קצת? אמריקה, רוסיה, גיאורגיה. סוריה רוסיה אירן. סוריה, ירדן, עזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי, שולח מלך ערבי לארם לטול עצה מהם וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם. וכל אומות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים כצירי יולדה.

וישראל מתבהלים ויראים ואומרים: "להיכן נבוא ונלך? להיכן נבוא ונלך?" ואומר להם הקב"ה: "בני, אל תיראו, כל מה שעשיתי, לא עשיתי אלא בשבילכם, מפני מה אתם מתיראים? אל תיראו, הגיע זמן גאולתכם. ולא כגאולה הראשונה הגאולה האחרונה, כי בגאולה הראשונה היה לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה,

הלא אנחנו מוקפים בארץ ישראל במאות מליוני מוסלמים ששונאים אותנו שנאה עזה כמות ורוצים לראות במיתתנו, אין להם שום כונה להניח לנו לחיות לצדם ולא הם לצדינו, אלא זוממים הם לעשות הכל כדי להתקדם שלב אחר שלב למטרה הברורה והמוצהרת בכדי להוציא אותנו מעל אדמתנו.

ומה אנחנו המעט שבמעט, יכולים לעשות מול "חמאס וחזבאללה, גם אירן ונסראללה ובן לאדן ואבו עמאר ופלסטין וכל השאר". תאמרו אתם, מה אנחנו יכולים לעשות? יש לנו צבא שהוא אחד מהחזקים בעולם, הוא יודע אולי לתקוף טוב, אבל אין לו את היכולת להגן מפני הפגיעות הרעות. שנים שאנחנו כבר סובלים וסופגים טילים, קטיושות, פצמרים, קסאמים, גראדים וכל שאר מרעין בישין. והצבא לא יכול לחסום זאת, הצבוא יושב חשוף ולא בצריח אלא בביתו ואומות העולם מתגרים מיום ליום יותר ויותר.

נאמר לנו ע"י הנביאים וחכמינו זכרונם לברכה: שאין עמנו נגאל אלא בתשובה כאמרם: 'אין ישראל נגאלין אלא... מתוך תשובה' ('מדרש תהילים'

בפרשת השבוע פרשת 'צו' נאמר: "זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו". יעוין בדברי ה'אור החיים' הקדוש במקרא זה איך מבאר שהפסוק מרמז על הגלות הארוכה בה אנו שרויים ובכדי לצאת ממנה אין לנו אלא להישען על אבינו שבשמים ולהרבות בתשובה ובמעשים טובים, זה הוא כחו הבלעדי של עם ישראל, והמלחמה שלנו היא בדרך התשובה.

דוד המלך ע"ה אומר ב'תהילים': "לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה ה' את יראיו את המיחלים לחסדו" (קמז י). וכן אמר: "אלה ברכב ואלה בסוסים ונאנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר" (כ ח). בכדי לנצח אין צורך בכח צבאי גדול, אלא דוקא בכח רוחני של תשובה ומעשים טובים, בכח זה נוכל לנצח את האויבים ולהנצל מן המלחמות, כי מה יועיל צבא גדול וחכם ככל שיהיה, אם חלילה יש גזירה משמים שמרחת על ראשו בגלל מעשינו.

לכן אין שום עצה ושום תבונה, אלא להחזיק חזק בתשובה ובמעשים טובים של הרבים. ואני רוצה לומר לכם יהודים יקרים ועל זה באתי לכאן, לאור כל מה שלמדתי והתבוננתי ועיינתי וחקרתי, כפי הנראה תפרוץ מלחמה גדולה בעולם שאחריה מי ישרונה ואפשר שזה יתגלגל למלחמת גוג ומגוג ואין אתנו יודע עד מה.

בואו ונחשב יחד חשבון פשוט מאד,

אבל גאולה אחרונה אין לכם צער ושעבוד מלכויות אחריה".

אבל צריך להבין, יהודים יקרים, יש פתרון גם למושג הזה. ומה הוא הפתרון שבידינו? "יש לנו הסטוריה מנצחת, בתנ"ך היא כבר מונחת, השתמשו בה אבותינו ונצחו בה את כל אויבינו". מהי העצה? בזמן מרדכי ואסתר היתה עצה "להשמיד להרג ולְאָבֵד", לא היה לנו צבא, לא היו לנו חילים, לא היו לנו טנקים, כלום, אז איך מרדכי ואסתר ניצחו את כל המדינות של אחשוורוש, 127 מדינות שניתן להם רשות להרוג כל יהודי, ע"י התשובה שעם ישראל עשו צום ותענית, שלשה ימים ושלוש לילות, על ידי מהפכת החזרה בתשובה שעשו, זכו מידה כנגד מידה, ל"וּנְהַפֹּךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הַמָּה בְּשָׁנָיִהֶם" (שם ט). מידת הדין שלא שתקה ורצתה לגבות את חלקה, מרדכי ואסתר עשו לה תרגיל, מה הם עשו? הגזירה שהיתה על כל ישראל הפכו אותה והעבירו אותה על שונאי ישראל. איך מחליפים? ואיך מעבירים גזרה? **וְתִשׁוּבָה וְתַפְּלָה וְצַדִּיקָה מְעַבְרִין אֶת רוּעַ הַגְּזֵרָה** על האויבים והשונאים. זאת אומרת, אנחנו עם ישראל לא צריכים כלום בכדי לנצח, אלא, אך ורק להשתמש בשרותיו של **"ה' אִישׁ מִלְחָמָה"** (שמות טו) והנצחון בידינו.

איך נעשה זאת וננצח? רק התשובה של כל אחד ואחד, היא היא המכה לכל ג'יהאד, רק התשובה של כל העם, היא, היא הגאולה לכל העולם. ודאי שכולם מיחלים לשלום ואני מודיע לכם "השלום אכן בוא יבוא, אבל רק לאחר גוג ומגוג, טילים רבים ופצצת אטום יפלו עלינו מכל מקום.

ומה נעשה לא להפגע מכל מרעין בישינו ורע? נרבה תורה וגמילות חסדים כהבטחת התורה והנביאים". כולם רוצים שלום ואכן יש לנו הבטחה שהשלום יבוא בסוף; **עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִדְוָיָהּ הוּא יַעֲשֶׂה בְּרַחֲמָיו שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל**. יש לנו הבטחה שהיא תבוא. אבל רק לאחר גוג ומגוג. יש לקב"ה חשבון של אלפים שנה עם אומות העולם; **קָל נְקָמוֹת ה' קָל נְקָמוֹת הוֹפֵיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְטֵי הָאָרֶץ הַשֵּׁב גָּמוּל עַל גְּאֵיִם** (תהילים צד). יש לו חשבון אתם, עם אלה שרצחו וטבחו ביהודים, עם אלה שהתעללו בהם, הקב"ה לובש את החלוק שלו שעליו יש את גיוותיהם של כל מתי ישראל וצדיקיהם ויוצא לנקום באומות העולם.

זה יהיה במלחמת גוג ומגוג, גוג ומגוג מלחמה של שבע שנים, שני שלישי מהעולם ימותו, ארבעה מליארד בני אדם, רק שלישי יותרו, כמו שאמר

הנביא: **"וְהָיָה כָּל הָאָרֶץ נֹאֵם יְדוֹךְ פִּי שָׁנִים בָּהּ יִכְרְתוּ יִגְעוּ וְהִשְׁלִשְׁתִּי יוֹתֵר בָּהּ: וְהִבֵּאתִי אֶת הַשְּׁלִשִׁתִּי בְּאֵשׁ וְצִרְפְּתִים כְּצִרְף אֶת הַכֶּסֶף וּבְחִנְתִּים כְּבַחַן אֶת הַזָּהָב"** (זכריה יג). מי שרוצה לראות את כל הדברים בהרחבה, הלא הם כתובים בספר 'יחזקאל' (לה לט) שם מתוארת פצצת אטום על ישראל, כשיהיה רעש גדול על אדמת ישראל, **"וְרַעְשׁוּ מִפְּנֵי דְגֵי הַיָּם וְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְחַיֵּת הַשָּׂדֶה וְכָל הַרְמֵשׁ הַרְמֵשׁ עַל הָאָרֶץ וְכָל הָאָדָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָרֶץ וְנִהְרְסוּ הַיָּרֵים וְנִפְּלוּ הַמְּדַרְגּוֹת וְכָל חוֹמָה לְאָרֶץ תִּפּוֹל..."** מי שרוצה לקרוא את התוצאות של המלחמה, יקרא ב'זכריה' (יג יד). זאת אומרת שזה חייב לבוא, זה יהיה באחרית הימים וזה יהיה על אדמת ישראל. כמאמר הנביא: **"וְאֶסְפְּתִי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה"** (זכריה יד).

והרי אנחנו רואים שכולם מדברים על ירושלים, בלי ירושלים, הם אומרים, לא יהיה שלום בשום אופן, רואים שכל אומות העולם מתכנסים נגד ישראל וגם אמריקה מתחילה להפנות לנו עורף, הדבר ברור לכל בר דעת שהאינטרסים האמריקאים קודמים לברית הידידות עם עם ישראל.

אז, זהו זה, אין לנו על מי לסמוך רק על אבינו שבשמים ורק אם נעשה תשובה נצליח להביא את הגאולה מהר יותר וקל יותר, יהודים יקרים אל תתמהמהו, האש בוערת כבר, מהרו האספו והצילו את עצמכם ואת כלל ישראל כולו.

צריך לזכור דבר אחד; אם הקב"ה רואה שאנחנו לא מבינים שהגלות היא עונש, הוא מביא עלינו חלילה עוד יותר עונש, כמו שכתב רבנו יונה בספר 'שערי תשובה': מעשה באחד שהיה חבוש בכלא וחברים שלו בחדר חתרו מחתרת לברוח וברחו, נשאר הוא לבדו, בא שר בית הסוהר והכה אותו במקל על ראשו, שאל אותו: "למה אתה מכה אותי? היית צריך לתפוס את אלה שברחו ולהכותם, אני הרי בסדר, נשארתי פה ולא ברחתי". אמר לו שר בית הסוהר: "אלה שברחו מראים שהם מפחדים מהעונש, אתה יושב בתוך הכלא, פנאן, לא יוצא, לא בורח?" זאת אומרת שהעונש לא מרתיע אותך כלל, אם כך מגיע לך עוד עונש.

אם נמצאים באמריקה ולא מבינים שזה עונש להיות כאן ולא בורחים מאמריקה אל המקום הטבעי שלנו שמש רבנו חפץ ביותר להכנס אליו והתפלל על כך חמש מאות וחמש עשרה תפילות! כל כך הרבה התפלל בשביל לזכות להכנס לשם. אם אנחנו לא מבינים את זה וחושבים שיש לנו עוד זמן, אני מודיע לכם, רבותי,

הזמן קצר, קצר, קצר, קצר מאוד ותשימו לב להתפתחויות, איך שהם כל כך מהירות, איך שהם כל כך דרמטיות. ממתי שמענו את רוסיה מאיימת שהיא תפעיל פצצות אטום וראשי נפץ גרעיניים והיא מעבירה ספינות מלחמה לסוריה, לנמל טרטוס בים השחור, היא מאיימת על אמריקה, היא מאיימת על פולין, מה זה? כולם מדברים היום באטום, אף אחד לא מדבר משהו אחר. הזמן קצר.

ומה יהיה עם יהודי אמריקה, באמריקה מדברים רק money, money, "בנאות דשא ירביצני" (תהילים כג). - "דשא", ראשי תיבות: **דולר של אמריקה**. אנשים נמצאים באמריקה ורק רודפים אחרי הדולר. דולר בגימטריא: **עמלק**, עמלק היה מקור את עם ישראל, כמו שאמר הכתוב: **"אֲשֶׁר קָרָה בְּדֶרֶךְ"** (דברים כה). גם הדולר מקור את האנשים.

קבלו את הרעיון הפשוט שאני מציע בפניכם ותיישמו אותו. אם מליון יהודים יקבלו על עצמם כל אחד להחזיר יהודי אחד בתשובה תוך שנה, דבר שהיום הוא קל לעשות, אם עושים דבר כזה, יהודים יקרים, אנחנו בשנה הבאה נגאלים, להביא לקב"ה מליון בנינים! בשנה אחת! אתם מבינים על מה אני מדבר? להחזיר מליון בנינים ובנות של הקב"ה הביתה. תראו כמה נלחמים להביא את גלעד שליט, שבוי אחד, ה' יעזור שיצליח להשתחרר. אבל הבנינים של הקב"ה, הבנינים שלו שקרויים מתים לצערנו הרב, אפשר להחזיר אותם בקלות, להחיות אותם ולהשיבם לבית אבא שבשמים.

אם נוכל לשכנע את אותם בנינים להכנס לשופר.נט, (www.shofar.net) להסתכל שמה, יש שם למעלה מאלף סרטים, שבע מליון דקות צפיה בחדש, אתם יודעים כמה אנשים מתעוררים מזה? לא נותר לכם אלא להפנות אותם לאתר וכל אחד שרוצה יכול לקבל בשופר כרטיסים רבים לחלוקה עם הכתובת של האתר ועם זה אפשר לעשות מהפכה גדולה בעולם. להביא לשעורים, לחלק דיסקים, לתת קלטות, בקלי קלות אפשר להחזיר היום יהודים בתשובה.

אבל שכל אחד יקבל על עצמו שתוך שנה הוא מחזיר אחד בתשובה, אם יש אנשים שמוכנים כאן לזה, אנחנו עושים את המהפכה באמריקה, עולים צ'יק צ'ק לארץ ומביאים גאולה לעולם. זו היא המשימה שלנו עכשיו תוך שנה להביא מליון יהודים לקב"ה. שימו לב עכשיו; **"סוף דבר הכל נשמע, עולם החומר כולו יגוע ומול הצועקים: א-ללה הוא אכבר - שמע ישראל ה' אחד."** ■

הלכה

מדיני הקדוש

שו"ע או"ח (רעא) וה'משנה ברורה'

ההלכות שלפנינו מבוססות ונוהגות בכל העדות ללא חילוק

הפסיד את הקדוש, אלא יקדש לאחר מכן מיד כשנזכר.

6. מי ששכח לקדש על היין ונטל ידיו לסעודה וברך ברכת המוציא ולאחר מכן נזכר שעדיין לא קידש, אם לא טעם עדיין מן הפת יאמר מיד את ברכת הקדוש [אבל לא יאמר פרשת: "ויִכְלוּ" (בראשית' ב)] ולאחר מכן יאכל את הפת. אבל אם כבר טעם מן הפת, יחזור ויקדש על היין ואחר מכן יחזור לסעודתו ולא יברך המוציא פעם שניה.

7. מי שגמר סעודתו ולאחר מכן נזכר שלא קידש, יקדש על היין מיד כשנזכר אף שאינו אוכל לאחר מכן. ואם לא נזכר בלילה, יקדש ביום כשנזכר, אבל ביום לא יאמר פרשת: "ויִכְלוּ". ■

קטן אינו יכול להוציא אשה ידי חובת הקדוש, כיון שהאשה חייבת בו מן התורה ואילו הקטן אינו חייב, אלא מדרבנן.

4. מי שהוא רחוק בממון ביותר, יקנה תחילה כזית פת ללילה וכזית פת ליום ואם נשאר לו כסף יקנה יין לקדוש ליל שבת. ואם גם לאחר מכן נשאר לו כסף, יקנה את סעודת השבת ולקדוש של שחרית. אמנם מי שאוהב פת, יוכל לקדש לכתחילה על הפת.

5. אסור לטעום כלום לפני קדוש הלילה ואפילו מים לא ישתה. אמנם מותר לקנח את פיו אף אם נכנסים מעט מים לפיו, כיון שאינו מתכוון להנאת טעימה. ומ"מ אף אם עבר ואכל שלא כדין לא

1. מצות עשה לקדש את השבת בפיו. ולרוב הדעות מקיים מצוה זו כבר כשמזכיר את השבת בתפילת ליל שבת. אולם תיקנו חכמים לקדש את השבת אף על היין. לכן מיד כשיבא לביתו יקדש את השבת על היין ובסמוך לקדוש, יטול ידיו לסעודה.

2. אחד מבני הבית יכול לקדש בקול ולהוציא את כל בני הבית בשמיעת הקדוש, ידי חובת הקדוש. וצריך שהוא יכוין להוציאם בזה ושגם הם יכוונו לצאת על ידו את מצות הקדוש. וראוי להזכיר זאת לבני הבית.

3. אף שמצוה זו היא מצות עשה שהזמן גרמא, מכל מקום גם הנשים מחויבות במצוה זו מן התורה. ולכן

דברי אגדה

וצלוחית אחרת וסרט לו סריטה אחת באזנו. ואמר לו שמור האיסור וזכור על מה שסרטתיך, כך הקב"ה בתחלה אמר להם: "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת" בא מקושש וחללו ונהרג, זו דוגמת הסריטה שבאזן. ולכך כתוב בדברות אחרונות: "שְׁמֹר". וזהו שיסד הפייט: זכירה ושמידה עדין תנוכה, לשון תנוך און.

בצוואת רבי אליעזר הגדול לבנו הורקנוס, מופיעים הדברים הבאים: 'בני, הוי זהיר בעונג שבת לכבדו לפי כוחך ולענגו במאכל ובמשתה. ובסעודת הלילה אל תשים עצמך כעני, כי אם יותר מיכולתך'. ■

וכשמת הוא, הניח לבניו שלשת אלפים גרבי יין.

אמרו חז"ל במסכת 'פסחים' (קו.): 'תנו רבנן: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְשׁוֹ' ('שמות' כ) זוכרהו על היין בכניסתו. אין לי אלא בלילה. ביום מניין? תלמוד לומר: "זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת". בעלי ה'תוספות' על התורה הביאו דברי המדרש: שלפיכך כתוב בדברות ראשונות "זָכוֹר" ובאחרונות: "שְׁמֹר". משל לאחד ששלח בנו לחנוני ומסר לו צלוחית. ונתן לו לקנות שמן באיסור א' אבד האיסור ונשברה הצלוחית. חזר לאביו וסיפר לו קורותיו. מסר לו עוד איסר

אמרו חז"ל במסכת 'שבת' (כג.): 'אמר רב הונא: "הזהיר בקדוש היום, זוכה וממלא גרבי יין". ופירש המהרש"א: ששכר זה הוא מידה כנגד מידה, לפי שעיקר קיום מצות קדוש היום הוא על היין.

ומסופר בגמרא מסכת 'מגילה' (כז:): 'שאלו תלמידינו את רבי זכאי: "במה הארכת ימים?" אמר להם: "מימי לא השתנתי מים בתוך ארבע אמות של תפלה. ולא כניתי שם לחברי. ולא ביטלתי קדוש היום. אמא זקנה היתה לי, פעם אחת מכרה כיפה שבראשה והביאה לי יין לקדוש היום". תנא; כשמתה, הניחה לו שלש מאות גרבי יין.

הנהגות צדיקים

♦ אחת מתקנותיו של הגאון הצדיק רבי אליהו לופיאן שתיקן בישיבתו, היא התקנה להזהר מהקפדה בדבור ביום ששי ושבת, כי בימי ששי שטרודים בהכנות לשבת יש בהלה ולחץ. וכן בשבת כשיושבים בצוותא בשלחן השבת, עלולים הילדים בהתנהגותם לגרום להקפדה ועל כן ראוי במיוחד לחזק את הדבר בזמן הזה. וכל מי שיתרגל לזה, יהיה ביתו ראוי להשראת השכינה. ■

ה'כף החיים': שהיה מענג את השבת בכל מיני פירות כפי יכולתו והיה טועם חתיכה מכל דבר כדי לענג את השבת.

♦ בספר 'קול חוצב' מסופר: על רבי שלום שבדרון זצ"ל שהיה אומר לפני כל אכילה ואכילה "לכבוד שבת קדש", אולם היה אחר כך פונה אל עצמו בתביעה ושואל את עצמו, האם באמת לכבוד שבת קדש, או שמא לכבוד המעים?! ■

♦ בקונטרס 'בצורר החיים' מסופר: על הצדיק רבי חיים אריה ארלנגר זצ"ל, כשהיה עושה קדוש בינו לבין עצמו מידי שבת בשבתו, כשהיה מתחיל: "ויִכְלוּ הַשָּׁמַיִם והָאָרֶץ" והגיע ל"ויִכְלוּ אֱלֹקִים", לא היה יכול להמשיך מרוב התרגשות ונבעו מעיניו דמעות רבות מאין הפוגות במשך זמן רב.

♦ רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל היה רגיל לספר על רבי יעקב חיים סופר בעל

"וְאִשׁ הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ"

נס זה גדול יותר משמונה עשרה הנסים שהיו במקדש

פנינים לפרשה

"זאת תורת העלה" (ו ב)

פירש רש"י: שאפילו פסולין, אם עלו כבר על המזבח, לא ירדו ממנו. הגר"ח ע"ז ברזל זצ"ל בספרו 'לב חיים' מעורר בזה הרגשה מיוחדת במינה: דין זה שאם עלו קרבנות פסולים על המזבח לא ירדו ממנו, בא לרמוז לכל אחד ואחד מאתנו שאפילו אם האדם חטא מאד ח"ו, עד שהוא מרגיש בנפשו שחלילה העבירות שבידו פוסלים אותו וממילא הם מהוים מחיצה לחצוץ בינו לבין הקדוש ברוך הוא שלא תהא תפילתו נשמעת בשמים, לא ישית לבו למחשבות אלו, כי גם אם חלילה אכן העמיק לשאול מטה והינו רח"ל בבחינת פסול, אף על פי כן יוסיף להתאמץ בתפילותיו ובבקשותיו ולא ירפה, שכיון שיעלו עוד ועוד שוב לא ירדו בחזרה והקב"ה יחזור לו חתירה מתחת כסא כבודו בשביל לקבל את תפילתו ויסולקו כל המקטרגים והמפריעים מלעכב. ואולי זה כלול בכונת דברי הגמרא ב'סנהדרין' (קה): 'חוצפה אפילו כלפי שמיא מהני', שאף אם באמת האדם אינו ראוי, יתפרץ ויתפלל שלא כפי מידתו והקב"ה יטה חסדו הגדול ויקבלה.

יוכל גם הוא לאכלה בעצמו ואם יאכל את מנחתו יחשב כאילו לא הקריב ממנה דבר חשוב, כי מנחת יחיד אין מקריבים ממנה כי אם את הלבונה ואת הקומץ ולא די במעוט הקרבה, לפי שיאכלנו וידמה בעיניו שלא הקריב קרבן כלל, לכך אמרה תורה שמנחה הבאה על ידי כהן ישרפו את כולה על גבי המזבח.

בעבודה קלה שבהן. וכן מצינו אצל דוד המלך ע"ה שאמר: "עֹרֶה כְבוֹדִי עֹרֶה הַנֶּבֶל וְכֹנֵן אֶעֱיֶרֶה שְׁחָר" (תהלים' נו ט). "עֹרֶה כְבוֹדִי" כלומר: אין כבודי חשוב בעיני לכלום, אצל כבוד קוני ובוראי.

"וְאִשׁ הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ" (ו ג)

נס גדול מאד היה נעשה במזבח העולה מידי יום ביומו, שהמזבח הזה היה עשוי מעצי שיטים ומצופה בטס נחושת בעובי דינר זהב בלבד והאש על המזבח היה דולקת ובווערת תמיד לא תכבה לעולם ולא היתה הנחושת ניתכת מחמתה ולא העץ נשרף מחמתה.

וכותב רבנו בחיי: שהיה נס זה גדול יותר משמונה עשרה הנסים שהיו במקדש ועל זה חזר בו הכתוב ואמר פעם שנית: "וְהָאֵשׁ עַל הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ לֹא תִכָּבֵה" (שם). שהרי כבר נאמר: "וְאִשׁ הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ", אלא שבא לרמוז את הנס הגדול הזה וכאילו אמר; ראה איזה דבר פלא הוא הנעשה במזבח, ש"הָאֵשׁ עַל הַמְזַבֵּחַ תּוֹקֵד בּוֹ לֹא תִכָּבֵה" ואעפ"כ, המזבח קיים.

"וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תְּהִיָּה" (ו טז)

"במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם" (ז ב)

רבנו מאיר שמחה בספרו 'משך חכמה': עומד על פשר שינוי הלשון שלענין אשם נאמר בפסוק: "ישחטו" בלשון רבים. ואילו לענין שאר הקרבנות נאמר בפסוק: "וְשָׁחַט" בלשון יחיד, הלא דבר הוא!

וכתב לבאר בזה: שעיקר דין שחיטת הקדשים היא מצוה מיוחדת על הבעלים של הקרבן. וכמו שפרש"י במסכת 'פסחים' (ז: ד"ה: 'פסח'). ומקור הדבר ממה שכתוב בפסוק לשון: "וְשָׁחַט", היינו: שבעל הקרבן ישחטו, אלא שמקיים את שחיטתו גם ע"י ששליחו שוחט עבורו.

אולם קרבן אשם, שבא על הזדון כשגגה ואמרו חז"ל במסכת 'שבת' (עב.): 'אלא מעתה בעל וחזרו ובעל והפריש קרבן ואמר: 'המתנינו לי עד שאבעול' הכי נמי דאינו חייב אלא אחת?', הרי מבואר בגמרא זו שגם כשלא שב עדין מרשעו מביא קרבן ואין בזה פסול משום: "זָבַח רְשָׁעִים תּוֹעֵבָה" ('משלי' כא). נמצא א"כ ששייך שיהא מומר לעבירה אחת מביא קרבן ודעת הרמב"ם (הלכות 'שחיטה' ד יד): 'ישראל מומר לעבירה מן העבירות, שהיה מומחה, הרי זה שוחט לכתחלה וצריך ישראל כשר לבדוק את הסכין ואח"כ יתננה למומר זה, לשחוט בה' א"כ צריכין להתעסק בשחיטה זו כמה בני אדם ולא הבעלים השוחט לבדו ויותר נח כבר שישחטו אחרים ולא הבעלים עצמן, לכן אמר על זה הכתוב לשון: "ישחטו" ודו"ק.

פסוק זה מלמדנו שכהן המביא מנחה למזבח, מנחה זו תהיה קרבה כולה על גבי המזבח ולא תהיה כדרך מנחות הבאות ע"י ישראל שהקומץ קרב על גבי המזבח והנותר נאכל על ידי הכהנים. מנחתו של הכהן כולה צריכה ליקרב על גבי המזבח ולא נותר ממנה לאכילה כלל. מדוע נשתנה מנחתו של הכהן ממנחתו של הישראל, מה שלא מצינו ברוב הקרבנות?

רבותינו הראשונים ('חזקוני' ו'דעת זקנים' מבעה"ת והרמב"ם ב'מורה נבוכים' ג' מו) פירשו בטעם דין זה: ש"כל מנחת כהן כולה לא תאכל", בעבור שכל כהן המקריב את קרבנו הוא בעצמו, אם יקריב מנחה ויקטיר ממנה את הקומץ בלבד והנותר יאכל ע"י הכהנים, א"כ

"וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תְּהִיָּה" (ו טז)

רבנו בחיי כותב בזה: שיש ללמוד מכאן למוד גדול, שגם במצוה זו של הרמת הדשן שהיא עבודה קלה שבמקדש, צוה הקב"ה לכהן שיתהדר בה לפניו על ידי שילבש את בגדי הכהונה ורק לאחר שילבשם כראוי לכהנים משרתי עליון, אז ירים את הדשן.

דבר זה הוא הערה ודרך חיים לכל מי שמתקרב להקב"ה באחת מהעבודות, או שמתעסק באחת ממצוותיה של התורה, שיתהדר לפניו יתברך בשעת עשיית כל אחת ואחת ממצות ה' וישפיל את כבוד עצמו לכבוד ה' יתברך ואפילו

גנזי המלך דברים הטעונים גניזה גנזי המלך דברים הטעונים גניזה

אמר לי לעשות כן, אותו הפה כביכול שאסר על המלך שלא ימחול על כבודו, הוא הפה שהתיר לי וצוה עלי לעשות כן.

"ניתן עליו את הכתנת" (ח ז)

כאן נאמר בפסוק לשון נתינה בעלמא, שנאמר: **"ניתן עליו את הכתנת"**. ואילו בציווי נאמר לשון הלבשה, שנאמר: **"והלבשת את אהרן את הכתנת ואת מעיל האפד"** ('שמות' כט). מדוע נשתנה הלשון מלשון הלבשה ללשון נתינה? הלא דבר הוא!

רבנו הנצי"ב בספרו 'העמק דבר' עומד על כך וכותב: שנראה לבאר שבא הדבר ללמדנו שהנתינה על ראשו נחשבת ג"כ כלבישה. וכמו שמצינו לענין שעטנז, שהעלאה הרי היא בכלל לבישה, כמו כן העלאת הכתונת על גבי הכהן נחשב כלבישה. ומדוע לא הליבשו ממש, אלא על ידי העלאת הבגדים עליו? כדי שלא יהא משה נוגע במקומות המכוסים של אהרן, על כן היה יוצא ידי חובתו בנתינתם על ראשו ואהרן המשיך ולבש הבגדים בעצמו וכן היה באמת גם אצל בניו. ■

רבה' יא ז). שנאמר: **"המשל נפחד עמו עשה שלום במרומי"** ('איוב' כה ב). וה' **העושה שלום במרומיו הוא יעשה ברחמי שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן**.

"זה הדבר אשר צנה ה' לעשות" (ח)

רבנו ה'אור החיים' הקדוש פירש בזה על דרך רבני חכמינו ז"ל במדרש ('תנחומא' 'קרח' ג): שמשה רבנו היה מלך, כמו שנאמר: **"ויהי בישרון מלך"** ('דברים' לג ה). ושנינו במשנה במסכת 'קרושין' (לב:): **ש'מלך שמחל על כבודו, אין כבודו מחול'**. והנה, הלא משה רבנו היה עושה לבני אהרן, מעשי שמוש, שאפילו עבד עברי לאדונו אסור לעשות לו אותם. כגון: מה שהיה רוחץ במים וכו' את כל גופם. ואין לך זלזול גדול מזה במשה רבנו! אשר על כן הקדים הכתוב לומר: **"זה הדבר אשר צנה ה' "** כלומר: מפי ה' נאמר לי לעשותו ונאמר לי שדוקא אני אעשה להם כן ולא אחר, כי לולי זאת היה אסור עלי לעשות כן, כי המלך אסור לו לזלזל בכבודו, אפילו אם יחפוץ למחול. אולם מאחר שהקב"ה

"זאת התורה לעלה... ולזבח השלמים"

בפסוק זה נאמרו כמה קרבנות; והראשון שבהם הוא ה"עלה" והאחרון שבהם הוא ה"שלמים". מדוע סידר הכתוב סדר הקרבנות בצורה זו? כותב על כך רבנו בחיי: הכתוב הקדים את ה"עלה" לפי שהוא הקרבן הנבחר והנכבד מכל הקרבנות, שהרי הוא קדש קדשים. וגם כולו עולה כליל לר' על גבי המזבח. לכן הדין נותן להזכירו ראשון לכולם. וחתם הפסוק: ב"שלמים" לפי שלעולם ראוי לחתום במידת השלום, לפי שהשלום הוא קיומו של העולם. ודרשו חכמינו ז"ל: למה נקרא שם שלמים? לפי **"שמטילין שלום בעולם"** ('תורת כהנים' 'ויקרא' טז א).

ולפי שאהובה היא עד מאד מידת השלום, לפיכך תיקנו לנו אנשי כנסת הגדולה בחתימת תפילת שמונה עשרה את ברכת מידת השלום והוא ברכת: **"המברך את עמו ישראל בשלום"**. וכמו כן, שלמה המלך ע"ה חתם את ספרו 'שיר השירים' במדה זאת, שאמר: **"אז היתי בעיניו כמוצאת שלום"** ('שיר השירים' ח). והפליגו חכמינו במדה זו של השלום, עד שאמרו: שאפילו המלאכים העליונים והמשמשים במרום צריכין שלום ('במדבר

סדר פסח תימני

סדר פסח ספרדי

ניתן להשיג במשרדי ישופר, מתתיהו 10, בני ברק 03-6777779

לקראת הסוף...

איוון יצחק

עם הרב שלישי

אשדוד

אולמי בניסל האורגים 18

ביום ראשון י"א ניסן 05/04/09

השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

כניסה חופשית

אופקים

מתו"ס אופקים השקד

ביום חמישי ח' ניסן 02/04/09

השערים יפתחו ב-19:30 תחילת התוכנית ב-20:30

כניסה חופשית

© כל הזכויות שמורות לארגון "שופר" שידור חי באתר 'שופר' WWW.SHOFAR.NET וב'שופר ניוזטל' 054-4007779

שו"ת חברותא

האם מותר לרחוץ בסבון העשוי מדבר אחר, או חלב?

מערכת 'חברותא'

מיוחדת ל'גנזי המלך'

"וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל מְלֹאכָה וְאָכַל לֹא תֹאכְלֶהוּ" ('ויקרא' ז כד)

שאלה: האם מותר להתרחץ בסבון שיש בו תערובת משומן מן החי לא כשר?

תשובה: ה'משנה ברורה', ב'ביאור הלכה' (שכו י) כתב: שנכון לחוש לדעת המחמירים שלא לסוך על הגוף לתענוג סיכה של "חלב". ולדבריו, אין לרחוץ בסבון של חלב, באם אפשר להשיג סבון כשר, שאין בו חלב.

ובשו"ת 'יחזיה דעת' (ד מג) כתב: ה'תוספות' במסכת 'יומא' (עז). כתבו בשם רבנו תם: שדין איסור חמשה עניים ביום הכפורים (חוץ מאכילה ושתיה) ובכללם איסור רחיצה וסיכה, אינו אלא מדרבנן. והפוסקים שהביאה הגמרא שם לראיה, אינם אלא אסמכתא בעלמא. אבל, בשאר איסורי אכילה, אין לאסור את הסיכה כאילו היא שתיה ולכן מותר לסוך ב"חלב". ואף על פי שהאוכל "חלב" דינו בכרת, מכל מקום, כיון שמותר ה"חלב" בהנאה, שנאמר: **"וְחֵלֶב נִבְלָה וְחֵלֶב טְרֵפָה יַעֲשֶׂה לְכָל מְלֹאכָה"**, מותר לסוך בו. ורק באיסור הנאה, כגון "חלב" מהותך של שור הנסקל, אסור לסוך בו (כדאיתא ב'פסחים' כה:). אבל באיסור אכילה מותר.

ומה שדרשו במסכת 'נדה' (לב). מהפסוק: **"וְלֹא יִחַלְלוּ אֶת קֹדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר רִימּוּ לָהֶּן"** ('ויקרא' כב). לרבות הסך בשמן של תרומה (לגבי זרים, או טמאים), אין זה אלא מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא.

וכן כתבו ה'תוספות' ב'נדה' (לב). בשם רבנו תם: שדוקא סיכת שמן תרומה לזרים וטמאים אסורה מדרבנן וסמכו זה על הפסוק הנ"ל, אבל סיכה בשומן חזיר וב"חלב" מותרת.

אולם בספר 'איסור והיתר' (לט לד) כתב: אדם בריא, אסור לו לסוך בשומן חזיר, או ב"חלב", סיכה של תענוג, שדין 'סיכה כשתיה', מדרבנן.

וכתבו הסמ"ג והסמ"ק: שמכל מקום, אם יש לו חטטין בראשו, מותר לסוך בכל האיסורים של תורה, שבמקום צער לא גזרו חכמים. וכדין 'יום הכפורים'

שהתירו לסוך בו בשמן למי שיש בראשו חטטים המציקים לו. ומה שהתירו ה'תוספות' ב'נדה' (לב). בשם רבנו תם, סיכת שומן חזיר ו"חלב", שמא זהו דוקא במקום צער.

אולם בתוספות 'יומא' (עז). כתבו בשם רבנו תם: שלא מצינו איסור 'סיכה כשתיה' אלא ביום הכפורים ובשמן של תרומה ובאיסורי הנאה. והרי אף ביום הכפורים אם יש לו חטטין בראשו סך כדרכו ואינו חושש ומוכח, שבשאר איסורים מותרת אפילו סיכה של תענוג. וזו לשון מרן ה'בית יוסף' בבדק הבית (פד): **'כתב רבנו ירוחם** (נתיב טו כו): **לסוך התינוקות בשומן חזיר – כתב רבנו ברוך בתוספות 'פסחים' שאם היא סיכה של תענוג אסור, אבל לפירוש רבנו תם מותר, דלא אמרנן סיכה כשתיה, אלא בשמן שהוא נבלע יותר בגוף.'**

ולפי זה מבואר שרבנו תם מתיר גם סיכה של תענוג בשומן חזיר, או ב"חלב". וכן מבואר להדיא בחדושי הריטב"א ובחדושי הרשב"ץ 'נדה' (שם). והש"ך ב'נקודות הכסף' 'יורה דעה' (ק"ז): העיר כן על ה'איסור והיתר' ופסק: להתיר ושכן המנהג.

וכן ה'מחנה אפרים' על הרמב"ם ('מאכלות אסורות' ח טו): העיר כן, על ה'איסור והיתר' מדברי ה'תוספות' שאין סיכה אלא בשמן, אבל בשומן חזיר וב"חלב" מותר לסוך. וכן פסק מרן ה'חיד"א' ב'מחזיקי ברכה' ('אורח חיים' תריד). ע"ש. ועיין ב'אור שמח' ('מעשר שני' ג י). ע"ש.

והן אמת כי בספר 'ארחות חיים' (ב שיב) כתב: שאסור בודאי לסוך את בשרו ב"חלב", שסיכה בכלל שתיה היא והוא הדין ב"חלב" שאר בהמות וחיות טמאות. ע"ש והובא ב'בית יוסף' ('יורה דעה' ק"ז) והוא נגד דעת רבנו תם וכל הראשונים הנ"ל. אלא אם כן נאמר שסובר כדברי ה'איסור והיתר' שלא התיר רבנו תם אלא בסיכה של צער ולא בסיכה של תענוג.

וב'בית יוסף' ('יורה דעה' ריש כג) הביא דברי הרשב"א בתשובה, שנשאל: אם מותר לחולה שאין בו סכנה להתרחץ בסתם יינם ודן לאסור משום 'סיכה כשתיה', שהרי אסור לטמא לסוך בשמן של תרומת חוץ לארץ, אף על פי שאינה אלא מדבריהם, כדאיתא ב'נדה' (לב). וכל שכן טובל בשמן. והוא הדין לטובל בסתם יינם, שהוא כשותה. ואף על פי שסיכה בשמן גם כן אינה אלא מדרבנן

וקרא אסמכתא בעלמא הוא, שהרי התירו סיכת חטטין ב'יום הכפורים', יש לומר: דהני מילי בשמן של היתר, אבל של איסור לא שמענו.

ומדברי הרשב"א משמע, שסיכת שומן חזיר, או "חלב" מותרת רק במקום צער, אלא שאין שם סכנה. אבל לבריא, שהוא דרך תענוג בעלמא, אסור.

וכן ראיתי ל'הכנסת הגדולה' (ק"ז) הגהות בית 'יוסף' ס"ק יז) שכתב: לישיב סתירת דברי מרן ה'בית יוסף' בזה, שבסימן ק"ז שהביא דברי ה'ארחות חיים' לאסור סיכה ב"חלב", היינו: סיכה של תענוג. ואילו בסימן כג שהביא תשובת הרשב"א להתיר סיכת שומן חזיר ו"חלב", מיירי במקום צער.

וכן ראוי ונכון להחמיר, כי בספר 'התרומה' (רלח) כתב: גם כן לחלק בזה, בין סיכה של תענוג, לסיכה של צער.

נמצא, שיש חברים רבים לסברת בעל ה'איסור והיתר'. וכן דעת הגר"א בביאוריו ל'אורח חיים' (שכו י). ודלא כהרמ"א שם.

אמנם, הש"ך ב'נקודות הכסף' (ק"ז) כתב: שאף על פי שנהגו היתר לרחוץ בסבון שיש בו חלב, מכל מקום, ראה מחמירים שלא לרחוץ בו. ונכון הוא.

אולם בספר 'מנחת כהן' ב'סולת למנחה' (לה דין יג) כתב בשם 'תורת האשם', שהעיד: שהמנהג פשוט שרוחצים בסבון שיש בו "חלב" אף לתענוג. ו'פוק

חזי מאי עמא דבר'. והרב המחבר הסכים לזה, שבסבון שהוא פגום, שאפילו אם נפל לתבשיל אינו אוסר, אפילו לטעום אותו כדרך האומנים מותר, כמו שכתב בשו"ת 'צמח צדק' (מז).

לפיכך הדבר פשוט להתיר לרחוץ בו. ובלאו הכי, העיקר כדברי המתירים לסוך בחלב אפילו לתענוג.

ובספר 'ערוך השלחן' ('יורה דעה' ק"ז כט) כתב: שבבורית שלנו, שהוא פגום מאד ואף לאכילת הכלב אינו ראוי ואין לך נותן טעם לפגם גדול מזה, פשוט שאין כל חשש איסור להתרחץ בו, אפילו לבריא.

אכן, כאמור לעיל, ה'משנה ברורה' ב'ביאור הלכה' (שכו י) כתב: שנכון לחוש לדעת המחמירים בסיכת "חלב" לתענוג ולכן אין לרחוץ בבורית של "חלב" אם אפשר להשיג בורית כשרה, שאינה של חלב.

ולא ירד לחילוק האחרונים בין "חלב" הראוי לאכילה ובין סבון שנפגם מאד. ■

נסיעה לקברות הצדיקים עם הרב אמנון יצחק

ביום רביעי יב' אייר 06.05.09
יציאה בשעה 7:30 בדיוק מנקודות האיסוף

זכאי "חי ככליים" 40% הנחה!!!

המסלול:
 11:00 מירון
 12:00 עמוקא
 14:00 מלון כינר
 15:30 מלון כינר
 17:30 מבריה

קבר רבי שמעון בר יוחאי זיע"א
 קבר רבי יונתן בן עוזיאל זיע"א
 ארוחת צהרים כי"ד המלך
 הרצאה של הרב אמנון יצחק שליט"א
 קבר רבי מאיר בעל הנס זיע"א

הישיבה בהפרדה מלאה בלבד!
 ההרשמה במשרדי 'שופר' רח' מתתיהו 10, בני ברק
 טל: 03-6777779

צרוקים

זרכי סאונז ווינאו
 קורבא חייק אפקס:

03-6768855

נמ"ח שידוכי שמחה ותקוה

שיטת חדשה מקורית ומיוחדת
 שמחיבת תוצאות בעזרהי"ת

02-5725678

מבצע רק עד פסח

הכל 10 ש"ח cd/dvd לא כולל mp3
 ספרית 'שופר' 500 ש"ח

לפרטים 'שופר' 03-6777779 בין 9:00-18:00

מרפאת שיניים שן וחסד

נוסד בשנת 1982

כתר חרסינה 570 ש"ח
 שתל 490 ש"ח
 תותבת גמישות ללא וויס 2.990 ש"ח
 ישור שיניים החל מ-4.800 ש"ח

רח' רבי עקיבא 44 ב"ב פינת הרב קוק
03-5794757 052-8448443

להגיד בהדיע

למבירה ספרי תורה מהודרים

שנכתבו ע"י סופרים מומחים, יראי שמים
 בכתב ספרדי, בית יוסף והארי"י

לפרטים הרב שבתאי:
052-80-777-22

לפרסום

ב'גנזי המלך'
 צלצל עכשיו:
03-6777779
 שלוחה 552

יעמדו על הברכה

- מארקו בן אלידה יזכה לעלות ארצה עם כל משפחתו בקרוב
- רפואה שלמה לשיראל בת יפעת ואלעד
- דיווג הגון לאתי אסתר בת רבורה לעילוי נשמת חזקיה בן בנימין ורחל בת פרחא
- אלעד בן וורקנש זכה זמד בת אטווה רפואה וכל הישועות ולבית של תורה

תיקון החולים לבריאות הנפש ובריאות הגוף

גם קריאת מזמורי התהילים המיוחדים לרפואה גם לימוד הקל וחומר לרפואה על פי תורת הבן איש חי זיע"א גם פדיון נפש לשמות החולים

מטבעות כסף טהור

גם תיקון המים לרבנו הבן איש חי זיע"א
 כידוע ליודעי החן 110 טיפות למריחה ולשתיה לחולים ממים מיוחדים וסגוליים
 אלו שרבים רבים נושעו בעז"ה

התיקון יערך ביום ראשון י"א בניסן תשס"ט (05/04/09)
 על ידי מורנו ורבנו המקובל האדיר שרבים נושעו מברכותיו הרב הגאון ישראל פנחסי שליט"א
 בכולל רבנו הארי"י רחוב הרב הירש 19 בני ברק

למסירת שמות ופרטים נוספים ארגון החסד:
וחי אחיך עמד
0-777-18-18-18
 רח' ירושלים 40 בני ברק 51442

פסח עם "אוצרות חיים"

במלון גולדן טאוור באשקלון
 בתאריכים: יד' בניסן - כא' בניסן
 08/04/2009-15/04/2009 (למנינם)
 אפשרות גם לחלק מהחג

גלאט כשר משגיח צמוד לאוכלי קטניות

בהשתתפות:

- רבנים
- זמרים
- אומנים
- פעילות עניפה לילדים
- בריכת שחיה שעות נפרדות
- מצה עבודת יד לבילוי הסדר
- מצות שמורות כל החג
- מספר האקוואו אולט
- החזה ההרמטה אקטיב נשים זכינ

לפרטים "אוצרות חיים"
050-3131740/1 03-6880091

כזה ראיה זקדש

בהשגחת
בד"צ "בית יוסף"
 בנשיאות מרן הראשון
 הגאון רבי עובדיה יוסף שליט"א

צלם: שקי לרר

" יקב ירושלים -

אני בעצמי ביקרתי שמה.
איזה יין משובח. הכל על פי דיני תורה.

כל מיני חומרות יש שם.
כל הפועלים כולם יראי שמיים כשרים,
אין בהם מחלל שבת אחד...

לכן תקנו רק יקב ירושלים
שייש עליו הותמת
'בהשגחת בד"צ בית יוסף'

מתוך שיעורו השבועי של
מרן גדול ישראל
הרה"ג הרב עובדיה יוסף שליט"א
בנושא ארבע כוסות לליל הסדר
מוצש"ק פרשת מצורע התשס"ח